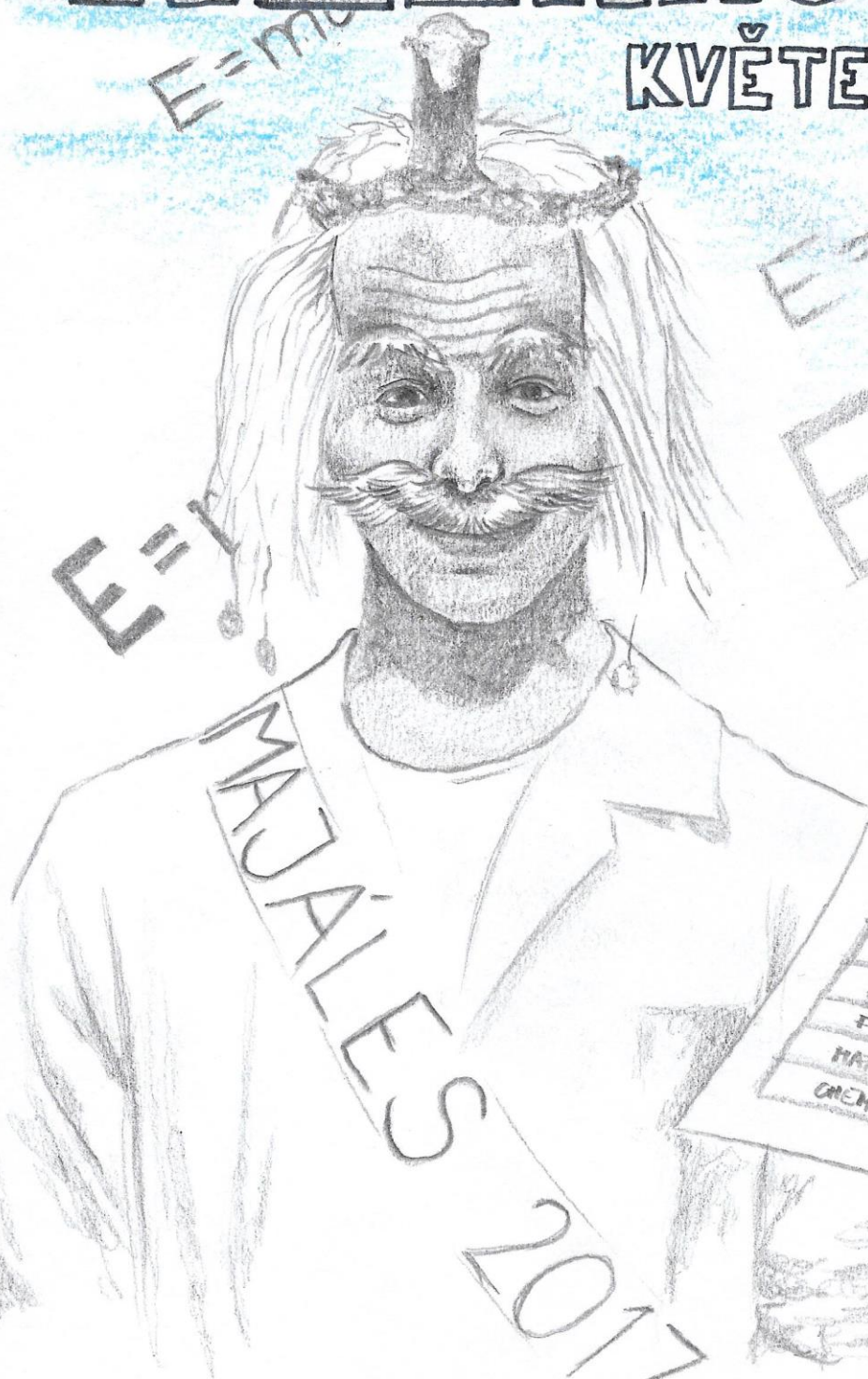

WALKROVINY

ČÍSLO 29

KVĚTEN-ČERVEN 2017

GYMNAZIUM ČESKÁ REPUBLIKA
J. WOLFEK, PROSEJOV, KOLÁŘOV

VYSVĚDČENÍ

UČIVO	1. POLOLETÍ	2. POLOLETÍ
ČESKÝ JAZYK	1	1
ANGLEŠTINA	1	1
DEJEPIS	1	1
ZEMĚPIS	1	1
FYZIKA	1	1
MATEMATIKA	1	1
CHÉMIE	1	1

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	- 2 -
Povídka	- 3 -
Em - poslední díl.....	- 3 -
Cvokhaus.....	- 4 -
Post Scriptum	- 5 -
Je libo překlad?	- 5 -
Komiks	- 11 -
Úvaha.....	Error! Bookmark not defined.
Je toto doopravdy budoucnost, ve které chceme žít?	- 16 -

Úvodní slovo šéfredaktora

Vážení čtenáři,

jsem rád, že jste si i na začátku prázdnin našli čas a nahlédli do našeho - pro tento školní rok posledního - vydání Wolkrovin. Asi by teď bylo vhodné celé to letošní období nějak shrnout, avšak myslím, že pokud jste se s námi prožili celý tento školní rok, tak víte, jak se věci mají. V průběhu roku přibylo pár rubrik, stejně jako jich několik ubylo. Nakonec si myslím, že takováto diverzita je možná tak trochu i vhodná. Po celý rok jsme se jako redakce snažili přinášet vám vyváženou porci obsahu, která měla za úkol sednout každému z vás. Věřím, že z velké části jsme tento účel splnili, alespoň tak soudím z mně dostupného vzorku ohlasů. Také se však objevilo mnoho nápadů na zlepšení, rozhodně je nebereme na lehkou váhu a v příštím školním roce se pokusíme implementovat do časopisu maximum těch dobrých nápadů. Byl to rok plný výzev a já se těším na ten další, třeba i s redakcí rozšířenou o nové členy.

Děkuji za vaši přízeň!

Jakub Jílek

Povídka

Em - poslední díl

„Podívej se, emm...“ zašvidrala jsem po jeho kartičce. Stálo tam: „LIAM PERRY, brigádník.“ Všiml si toho. „Podívej se Liame. Nebudu ti lhát, jsem 16ti letá psychopatka, co se chce zabít. Neumím ani moc dobře číst a psát, protože v sanatoriu, kde jsem už od 6ti let, tě toho moc nenaučí. A věř mi, tvoje máma by z toho radost neměla. Pořád mě chceš na tu kávu pozvat?“ Nevím proč, ale čím dál víc se na mě díval. „Věř mi, že teď chci ještě víc. No tak, je to tvá poslední káva. Přece za ni nebudeš platit. Přece ji nebudeš pít sama,“ řekl klidně. „Věř mi, že chci.“ Začala jsem hledat v kapsách těch 10\$. „Ale no tak. Nech za sebe zaplatit mě a vypij si tu kávu se mnou.“ Vydechla jsem. „No tak dobře, když na tom tak trváš.“ Začal se smát. „A proč se chceš zabít?“ zeptal se, když už jsme měli skoro dopito. „Naplánuješ mi to snad rozmluvit, že ne?“ Zvážněl. „Ne,“ řekl. „Liame! Nejsi tu abys kafíčkoval, ale abys makal!“ zařvala jakási žena. „Pardon. Už jdu,“ opáčil jí. Popadl ubrousek, vytáhl s kapsy pero a začal něco psát. „Kdyby sis to rozmyslela, zavolej,“ řekl a podal mi ho. „Díky. Bylo to fajn. Ahoj,“ usmála jsem se. „Měj se... . Jak že se to vlastně jmenuješ?“ zeptal se, když už jsme byla u dveří. „Em!“

Vyšla jsem z kavárny a zamířila k výtahu. Ta slečna u recepce byla opřená o ruku a spala. Usmála jsem se. Nastoupila jsem do výtahu a vyjela do osmnáctého patra. Byl tam krásný výhled. Vylezla jsem na zábradlí a vydechla jsem. Roztáhla jsem ruce. Krása. Tak nádherný pocit. „Co to sakra vyvádíš?!“ zaječel Seb. Pořád jsem stála na tom zábradlí a on stál za mnou. „Chci skočit. Víím toho až moc na jeden život,“ řekla jsem klidně, jakoby o nic nešlo a v klidu jsem se prošla po zábradlí. „Prober se. Jsi Emily Bennet. Nejvíc ze všeho se bojíš výšek. Chceš skočit?“ říkal to sebejistě. Věděla jsem však, že za všichniím sebevědomím se skrývala úzkost a strach z toho, že skočím. Nebál se kvůli mně, ale kvůli sobě. Vyšla jsem pravou nohou a padala jsem dolů...

„Pořád si myslíš, že neskočím?“ zašeptala jsem z posledního dechu.

Kristina Anežka Hlavinková

Cvokhaus

Pátek 5.9.

Ještě že je zejtra víkend. Dva dny, kdy nebudu dělat nic a budu si to užívat. Jinak dneska jsem půlku školy prochrápal a půlku čuměl z okna, takže nic novýho. I když vlastně jo: ta nová se jmenuje Sarah a bydlí JEN DVA BLOKY OD NÁS!!!!!!!!!!!! Aspoň něco. Sice k ní nemůžu (pokud nechci mít z tváře fašírku), ale když se to šikovně zařídí a nějak odlákám Bachora z domu, tak by to čistě teoreticky i šlo. Takže už vím, nad čím budu přemýšlet. V první řadě je potřeba zjistit, jestli mě tam vůbec chce. To nechám na pondělí, páč za celý týden už mám myšlení dost. Tak čau!

Sobota 6.9.

Táta chce, abych s ním jezdíval o víkendech dělat. Je to instalatér a chce, abych to po něm jednou vzal. Řekl jsem si, že to není tak úplně blbej nápad, si za to něco vydělat. Vzal jsem to a jeli jsme. Cesta proběhla v pohodě, takže se všechno zdálo bejt zalitý sluncem. Ale hned na místě se mi otevřely oči. Jakási stará babka chtěla pročistit žumpu, a to BEZ RUKAVIC!!! Ta žumpa se naposledy čistila snad někdy ve středověku nebo já fakt nevím. Každopádně se mi hodně ulevilo, když už jsem to měl za sebou a dostal desetidolarovku se slovy: „Nebylo to zas tak špatný!“. Doufám, že za týden se budu hrabat třeba v myčkách. Všechno lepší než žumpy. VŠECHNO!!!

Martin Dobeš

Post Scriptum

Je libo překlad?

Ondřej Klabal maturoval na GJW v roce 2007 a poté se rozhodl studovat nově otevíraný program Angličtina se zaměřením na komunitní tlumočení a překlad na Univerzitě Palackého v Olomouci, jehož byl historicky prvním absolventem.

V magisterském programu pak pokračoval na Univerzitě Karlově v Praze, kde kromě angličtiny studoval i španělštinu, již se intenzivně věnoval právě na gymnáziu. Vzhledem k tomu, že se od počátku začal specializovat na právní překlad, rozhodl se zároveň doplnit si i vzdělání v oblasti práva, a to v oboru Právo a podnikání na Masarykově univerzitě v Brně a následně v oboru Obchodněprávní vztahy na vysoké škole CEVRO Institut v Praze. V současné době je interním doktorandem a lektorem na Katedře anglistiky a amerikanistiky na Filozofické fakultě UP v Olomouci. Zároveň na Právnické fakultě Masarykovy univerzity učí zájemce o jmenování soudním tlumočnickem.

1. Učíte na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, děláte svou práci rád? A proč?

Už od mala jsem chtěl být učitelem, jen se postupně vyvíjelo, na jaké škole. Když jsem studoval na gymnáziu, uměl jsem si představit, že se tam jednou vrátím za katedru. Nicméně pak jsem se místo pedagogického studia jazyků rozhodl pro zaměření překladatelsko-tlumočnické a už jsem u toho tak nějak zůstal. Učení mne přesto lákalo a

tak když mne ke konci magisterského studia oslovili moji bývalí pedagogové z Olomouce, abych tam začal učit jeden až dva předměty, neváhal jsem a s radostí jsem se vrátil na svou alma mater. Je to sice úplně jiné učení než na základní nebo střední škole, ale i tak jsem v něm našel naplnění. Práce mě tedy baví, i když na konec semestru se vždycky těším. Výuka na prakticky zaměřeném oboru, jako je překlad a tlumočení, totiž umožňuje přenášet do hodin poznatky a zkušenosti z praxe a člověk se nemusí tak striktně držet osnov. Navíc je to práce v intelektuálně stimulujícím prostředí, s mladými lidmi a ve svobodné atmosféře. Navíc má člověk se příležitostí se někam podívat, jezdím na konference do zahraniční nebo třeba na stáže, letos jsem byl týden učit na Tenerife.

2. Jací studenti se ke studiu hlásí?

S hrdostí mohu říct, že náš obor, tj. angličtina se zaměřením na komunitní tlumočení a překlad, patří z jazykových oborů na fildě k nejžádanějším. Hlásí se velké množství studentů, z nichž samozřejmě někteří jsou šikovnější, jiní méně, ale obecně se nám daří vybírat dobře. S čím se ale u přijímaček setkáváme, jsou určité mylné představy maturantů o studiu překladatelství. Velmi často přijdou se skvělou angličtinu, ale když mají přeložit text, rozumí anglickému originálu, ale jejich čeština je přímo tragická. Proto bych chtěl apelovat na případné zájemce o studium překladatelství z řad studentů GJW, aby nepřeceňovali znalost cizího jazyka na úkor znalosti jazyka mateřského. Ať už se to týká šíře slovní zásoby nebo základního pravopisu. Je mi jasné, že koncepce studia češtiny na vyšším gymnáziu je hodně zaměřena na literaturu, přesto bych doporučil číst v češtině, a to nejen krásnou literaturu, ale i noviny či časopisy. S tím souvisí druhý problém, s nímž se u studentů setkávám, a to je malé povědomí o tom, co se děje ve světě nebo v České republice. Letos mi téměř nikdo z uchazečů nebyl schopen u pohovoru říct, kdy budou v Česku a ve Velké Británii volby. A to už mají volební právo. Myslím, že by obecně studenti měli být více vedeni k tomu, aby se o věci veřejné zajímali. Třetí poznámka, kterou bych měl k uchazečům, je představa, že si jdou zlepšit angličtinu a rozšířit slovní zásobu. Přitom znalost pracovních jazyků, tj. angličtiny a češtiny, jsou vlastně předpokladem pro práci tlumočníka a překladatele. Samozřejmě že určitá

jazyková cvičení studenti absolvují, ale primárním cílem studia není zdokonalování angličtiny, ale naučit se využít svou znalost při překladu a tlumočení.

3. Jak probíhají přijímací zkoušky?

Vzhledem k tomu, že se nám hlásí velký počet zájemců, z nichž bereme asi každého desátého, máme přijímačky jak písemné, tak ústní. Písemná část se skládá z testu studijních předpokladů a testu z angličtiny, kde se testuje slovní zásoba, gramatika, porozumění i kulturní přehled. K testu pořádáme pro zájemce i přípravné kurzy. V ústní části se pak snažíme zjistit, jaké mají uchazeči předpoklady pro práci překladatele a tlumočníka. V rámci této části překládají krátký textík z angličtiny do češtiny, o němž pak společně diskutujeme. Dále uchazeči poslouchají krátký text, který opakují anglicky a česky a musí si z něj zapamatovat co nejvíce detailů. A samozřejmě nechybí ani motivační pohovor. Na něm je nejčastější věta „I love English“. Myslím, že obecná rada pro všechny, kteří budou někde v rámci přijímacího řízení absolvovat pohovor, je, že to je motivace spíše chabá a bylo by lepší mít připravené i další důvody. Pokud by měl někdo ze studentů zájem, bližší informace najdete na stránkách univerzity.

4. Byl jste půl roku na Erasmu ve španělské Granadě, čím pro vás byl tento pobyt přínosem?

Program Erasmus, o němž vaši čtenáři už určitě slyšeli, považuji za velký přínos Evropské unie. Já vyjel do španělské Granady, kterou jsem si vybral především proto, že se tam nachází nejlepší fakulta překladatelství a tlumočnictví ve Španělsku. Navíc je to krásné historické město, v němž jsou tisíce studentů, tak to tam žije. Přínos to pro mne mělo v několika rovinách. Z osobního hlediska to bylo první období, kdy jsem byl na delší dobu v cizině a musel se o sebe postarat. Nikoho jsem tam neznal, tak jsem si musel najít nové známé a kamarády. Z profesního hlediska to byla příležitost si zdokonalit španělštinu, která u mne v té době byla na druhé koleji. A v neposlední řadě jsem si vyzkoušel překlad mezi angličtinou a

španělštinou, což byla náročná, ale obohacující zkušenost. A samozřejmě jsem měl možnost procestovat španělskou Andalusii.

5. V čem jste shledal nejpodstatnější rozdíly mezi španělskou a českou kulturou?

Největší problém mi asi dělalo zvyknout si na jiný rytmus života. Ve Španělsku všechno začíná později a také se mnohem později večerí a chodí spát. A to i po večírku. Často se stávalo, že když jsem ráno v sedm vyrážel někam na výlet, ulice byly ještě plné (nejen) studentů, kteří se vraceli z večírků. Než jsem si tedy zvyknul na večere kolem deváté večer, tak to chvíli trvalo. Po obědě pak nesmí chybět siesta a třeba mezi druhou a pátou odpolední bylo opravdu těžké něco koupit. Když bych měl dodat pár klasických stereotypů, tak Španělé jsou hlučnější, živější, rádi mluví jeden přes druhého, ale na druhou stranu jsou velmi přátelští. Ze školy jsem nabyl dojmu, že jsou i docela pracovití a minimálně u studentů (na prestižní fakultě) jsem nijak nepozoroval přístup „mañana“, jímž jsou Španělé v zahraničí známí.

6. Máte nějakou příhodu z Erasmu, o kterou byste se chtěl s našimi čtenáři podělit?

Popravdě je to už sedm let, co jsem tam byl, a žádná konkrétní historka mne nenapadá.

7. Máte jisté zkušenosti i jako tlumočník, jaké jsou předpoklady pro získání této práce?

Přestože je na trhu mnoho tlumočnicků samouků, určitě doporučuji vysokoškolské vzdělání, protože na škole máte možnost se naučit techniky pro jednotlivé typy tlumočení (konsekutivní, kdy mluvíte po řečníkovi, či simultánní, kdy tlumočíte souběžně s řečníkem, což studenti mohou znát z televize) a hlavně si tyto techniky procvičit v chráněném prostředí. Předpokladů pro práci tlumočnicka je celá řada, a když se vyjmenují všechny naráz, tak člověk může až nabýt dojmu, že to musí být superman. Takže popořadě: Podmínkou nutnou, nikoliv však postačující,

je znalost jazyka, a to jak cizího, tak mateřského. Dále musí mít tlumočnick rozsáhlý všeobecný přehled a navíc notnou dávku zvědavosti, protože nikdy nevíte, na jaké téma půjdete tlumočit. Jeden den to může být tisková konference fotbalového klubu a další tlumočení cizinci u lékaře či při montáži. Je tedy nezbytné být schopen se rychle a efektivně zorientovat v tématech, o nichž třeba nic neví a ještě pak znít jako odborník. Další předpoklady jsou zvládnutí stresu, řečnické dovednosti, schopnost se delší dobu koncentrovat, výborná paměť. A mohl bych pokračovat dál. Pozitivní ale je, že tlumočníci existují a fungují, takže je to cíl dosažitelný.

8. Komu byste tuto práci doporučil?

Doporučil bych ji těm, kteří mají rádi adrenalinovou práci, kde musí pružně reagovat na nepředvídatelné situace. Na druhou stranu je to práce, při níž se člověk neustále učí a dovídá nové věci, a když pomůže tomu, aby se domluvili lidé, kteří by to bez pomoci tlumočnicka nezvládli, má z toho i dobrý pocit.

9. Věnujete se vzdělávání překladatelů, jak toto vzdělávání probíhá a co všechno je součástí takového studia?

Snažíme se, aby probíhalo co nejvíce prakticky. Studenti mají celou řadu praktických seminářů, které jsou zaměřeny na různé oblasti, například na právní či technický překlad, na překlad literatury či titulování. K tomu mají i nějaké teoretické předměty, kdy se učí obecné překladatelské postupy, dále předměty zaměřené na užívání speciálních počítačových programů pro překlad. To všechno je doplněno o předměty zaměřené na praktický jazyk, literaturu a kulturu či gramatiku. Podobně je to i pro tlumočení, jeho výuka je také založena na celé řadě praktických seminářů. Na našem programu je navíc jedinečné to, že už v rámci bakalářského studia mají studenti povinnou jak překladatelskou, tak tlumočnickou praxi, kdy studenti pracují na reálných zakázkách, za něž často dostávají i zaplacení. Když je úplně nezkazí...

10. Určitou část vaší práce tvoří i právní překlad, přiblížil byste našim čtenářům, v čem spočívá tato činnost, jak celý proces probíhá?

Popravdě právní překlad tvoří většinu mé práce. Právní překlad bývá často označován za jednu z nejsložitějších oblastí k překladu obecně a mohl bych o něm vykládat hodiny. Omezím se tedy ale na to základní. Problémem právního překladu je, že právo v každé zemi je silně ovlivněno historickým a politickým vývojem dané země, a proto si v různých zemích neodpovídá. Zatímco srdce bude srdce bez ohledu na jazyk, tak už třeba to, co se v jednom právním systému rozumí smlouvou, nemusí odpovídat pojetí smlouvy v jiném systému. A právě tyto rozdíly musí právní překladatel překonávat také kromě těch jazykových, kdy často bojujeme s neprostupným jazykem, jemuž právní laik obtížně rozumí. To byl ostatně ten důvod, proč jsem se kromě jazyků rozhodl pro studium práva.

11. Jakým jste byl studentem za vašich středoškolských let?

Řekl bych, že docela dobrým :)... ale to se musíte spíše zeptat mých vyučujících, z nichž někteří na GJW stále učí. Největší problémy jsem měl s tělocvikem.

12. Chtěl byste našim čtenářům na závěr něco vzkázat?

Všem studentům bych chtěl vzkázat, aby se zajímali o dění kolem sebe, jelikož to se jim bude hodit ve všech profesích. A těm, kteří by se chtěli věnovat cizím jazykům, bych chtěl doporučit, aby namísto klasické filologie zvážili právě třeba překladatelství nebo tlumočnictví, kdy si také mohou doplnit vzdělání pro učitele, ale zároveň si otevírají i další možnosti profesního uplatnění, na něž budou po mém soudu dobře připraveni. Zatím jsem učil jednoho absolventa GJW a musím říct, že patří k těm nejlepším. A hlavně všem čtenářům přeji krásné prázdniny!

Veronika Voglová a Ondřej Klabal

Komiks

Úvaha

Je toto doopravdy budoucnost, ve které chceme žít?

Už od nepaměti máme my lidé nutkání si spoustu věcí výrazně ulehčovat.

Začalo to již v dobách, kdy pračlověk vykřesal svoji první jiskřičku, spojil klacík s kamenem a přišel na to, že některé věci se prostě kutálí lépe než ty ostatní.

To ale zdaleka nebyl konec.

Během staletí a staletí přišlo mnohem více vynálezů. Větších. Někdy velmi užitečných, jako třeba taková kladka a páka. Jindy ale naopak hodně nebezpečných, jako takový kulomet či jaderné zbraně.

Ano, je to tak. Na světě byste nenašli žádný tak neuvěřitelně vychytralý a zároveň tak životem zlenivělý druh jako je člověk.

Každý z nás denodenně využívá všech těch výhod drobných i větších vynálezů.

Záchod, lednička, pračka. To všechno a mnohem více jsou předměty, bez kterých bychom v dnešní společnosti pouze stěží přežili.

Samozřejmě bychom mohli prát své oblečení v rukou, ovšem všechnen ten práci strávený čas a žmolky na rukou za to nikomu už dávno nestojí.

Stává se také naší přirozeností, že pravidelně používáme ke komunikaci spíše mobilní telefon, než holubí poštu. Jak se to říká - čas jsou peníze, ne?

Občas ale zapomínáme na to, že ne všechno by za nás měly dělat stroje.

Například před asi takovým měsícem se v jedněch internetových zprávách objevil článek o domácím robotovi. Pomocník budoucnosti. Nebo tak ho alespoň nazvali jeho stvořitelé. Robot by měl zvládat úplně všechno co my a přitom za poloviční čas. Poklidit. Vyprat. Spravit. Uvařit. Jídlo by vám mohl servírovat ne jenom na stříbrném podnose, nýbrž rovnou pod nos. A to doslova.

Pokud to ale s takovými stroji přeženeme, co se stane s námi samotnými? Co bude s lidmi? To naší jedinou povinností na světě zbude dýchat a přitom dobře vypadat? Ale vždyť i na takové dýchání už existují mechanismy. Jistě, zatím pouze v nemocnicích, ale co až se jeden den rozhodne nějaký vědec každému povinně nasadit trubičku do nosu?

Vylepšení každodenního života vítám a zajisté nejsem sama. Občas mám ale pocit, že ne každý pokrok, každý krok vpřed, je pro tuto společnost ten pravý.

Zuzana Hadrová

REDAKCE WOLKROVIN

Šéfredaktor: Jakub Jílek (3.A)

Redaktoři: Adéla Dostálková (2.A), Martin Dobeš (O4.A),
Veronika Voglová (3.A), David Majirský (3.A), Zuzana Hadrová
(O6.A)